

JANOVI BORODÁČOVI

Bratislava 11. júla 1946

Milý majster!

Dostal som Vaše listy, na ktoré meritórne v tejto chvíli odpovedať ešte neviem, pretože som sa ešte nestihol pohovárať s našimi ľuďmi na Povereníctve, menovite nie s Mišom Chorváthom, ktorý má i tieto veci na starosti.

Jedno Vám chcem však povedať: Za nijakých okolností nepomýšľajte na to, že v novej sezóne by ste nepracovali. Viem a cítim to, že v našom divadelníctve nie je poriadok, bol som však práve v Prahe a tam sú pomery nie inakšie. Mne je veľmi ľúto, že naši divadelní pracovníci nie ihneď od začiatku sa dívali reálne na možnosti nášho divadelníctva, na ruskom divadelníctve ich oslnili viac životné možnosti hercov v dvestomiliónovej socialistickej spoločnosti ako čokoľvek iné a teraz si budeme musieť nohy sťahovať pod takú pokrývku, akú máme.

Len o to Vás prosím — hneď po letnom prečítaní Vašich listov, aby ste tiež nepoložili jednoducho funkciu. Najmä nie v Košiciach. Ak nechcete, ako píšete, aby sa pod Vaším vedením Východoslovenské divadlo začalo rozpadávať, prosím Vás, aby ste nedali ani podnet na rozpadávanie. Buďte taký dobrý a vyčkajte odpoveď na Vaše podanie.

Za sezónu Vám osobitne ďakujem a prijmite uistenie o mojej úcte.

Váš
L. Novomeský

Napriek ťažkej a zložitej situácii vydržal Borodáč v Košiciach do r. 1953, keď sa vrátil do SND a začal aj učiť na VŠMU.